

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
בבא קמא- מרובה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
גנב על פי שנים וטבה ומכר על פיהם, ונמצאו זוממין - משלמין את הכל	תנן:				עג. <
מאי לאו שהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה, והוזמו על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה, ואי סלקא דעתך למפרע הוא נפסל, הני כיון דאיתזמו להו אנגיבה, איגלאי מילתא למפרע דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו, אמאי משלמין אטביחה?	[מאי לאו]				עג. >
הכא במאי עסקינן - כגון שהוזמו על הטביחה תחילה.	אמרי:				עג. >
סוף סוף כי הדרי מיתזמי אנגיבה, איגלאי מילתא דכי אסהדו אטביחה פסולין הוו, אמאי משלמי אטביחה?	אמרי:				עג. >
והלכתא: שהעידו בבת אחת והוזמו.					עג. >
לימא כתנאי:					עג. >
היו שנים מעידין אותו ושגב והן מעידין אותו שטבח, והוזמו על הגניבה - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה. הוזמו על הטביחה - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי שלשה	[רבנן]				עג. >
בד"א - בשתי עדיות, אבל בעדות אחת - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה.	רבי יוסי:				עג. >
מאי בשתי עדיות, ומאי בעדות אחת?					עג. >
אילמא בשתי עדיות - בשתי עדיות ממש בשתי כתות, בעדות אחת - בכת אחת בזה אחר זה					עג. >
בעדות אחת, בכת אחת בזה אחר זה, כי מסהדי אנגיבה והדר מסהדי אטביחה, כי מתזמי אטביחה - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה ואיתזמו להו אנגיבה	וא"ר יוסי:				עג. >
מהיכא תיתי הד?					עג. >
אלא לאו בשתי עדיות - בעדות אחת כעין שתי עדיות, ומאי נינהו? כת אחת בזה אחר זה, אבל בעדות אחת בבת אחת לא, וסבריה, דכולי עלמא - תוך כדי דיבור כדיבור דמי, מאי לאו בהא קמיפלגי:					עג. >
מכאן ולהבא הוא נפסל, וכיון דמההיא שעתא קא מיתזמי, אטביחה דקא מיתזמי איתזום, אנגיבה דלא מיתזמי לא איתזום	דרבנן סברי:				עג. >
למפרע הוא נפסל, וכיון דמידי כי אסהדו הוא דמיפסלי, אי איתזמו להו אטביחה איתזמו להו נמי אנגיבה, דהא תוך כדי דיבור כדיבור דמי	רבי יוסי סבר:				עג. >
אי תוך כדי דיבור כדיבור דמי, דכולי עלמא - למפרע הוא נפסל, אלא הכא בתוך כדי דיבור כדיבור דמי קא מיפלגי:	אמרי:				עג. >
תוך כדי דיבור לאו כדיבור דמי	רבנן סברי:				עג. >
תוך כדי דיבור כדיבור דמי.	רבי יוסי סבר:				עג. >
וסבר ר' יוסי תוך כדי דיבור כדיבור דמי?					עג. >
הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה, דברי ר"מ	והתנן: [רבי מאיר]				עג. >
אם לכך נתכוון מתחילה, הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד - דבריו קיימין ואם אמר תמורת עולה ונמלך ואמר תמורת שלמים - הרי זו תמורת עולה	רבי יוסי:				עג. >
נמלך - פשיטא	והוינן בה:				עג. >
נמלך בתוך כדי דיבור קאמרינן	ואמר רב פפא:				עג. >
תרי תוך כדי דיבור הוי, חד כדי שאילת תלמיד לרב, וחד כדי שאילת הרב לתלמיד, כי לית ליה לרבי יוסי - כדי שאילת תלמיד לרב שלום עליך רבי ומורי, דנפיש, כדי שאילת הרב לתלמיד שלום עליך - אית ליה.	אמרי:				עג. >
עדים שהוכחו ולבוסוף הוזמו - נהרגין, דהכחשה תחילת הזמה היא, אלא שלא נגמרה.	רבא:				עג. >
מנא אמנא לה?	רבא:				עג. >
מעדיני באיש פלוני שסימא את עין עבדו והפיל את שינו, שהרי הרב אומר כן, ונמצאו זוממין - משלמין דמי עין לעבד	דתניא:				עג. >
היכי דמי?					עג. >
אילמא כדקתני, דליכא כת אחרינא					עג. >
משלמין דמי עין לעבד? בתר דמפקי ליה לחירות, דמי עינו קבעי שלומי?					עג. >

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
--	--

Talmud Navigator

בבא קמא-מרובה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ועוד, דמי כוליה עבד לרב בעי לשלומי												עג:
ועוד, שהרי הרב אומר כן, הרב מי ניחא ליה?												עג:
אלא לאו כגון דאתו בי תרי ואמרי הפיל את שינו סימא את עינו, דבעי מיתבי ליה הרב דמי עינו, ואתו בי תרי מציעאי ואמרי עינו והדר שינו, דלא בעי למיתב ליה אלא דמי שינו, דקא מכחשי ליה קמאי למציעאי, והיינו שהרי הרב אומר כן, דניחא ליה במאי דקאמרי												עג:
ונמצאו זוממין מציעאי משלמין דמי עין לעבד	וקתני:											עג:
שמע מינה: הכחשה תחילת הזמה היא.												עג:
לא, דאפכינהו ואזמינהו.	אביי:											עג:
ממאי?												עג:
מדסיפא במיפך והזמה, רישא נמי במיפך והזמה												עד:
מעידנו את איש פלוני שהפיל את שן עבדו וסימא את עינו, שהרי העבד אומר כן, ונמצאו זוממין - משלמין דמי עין לרב	דקתני סיפא:											עד:
היכי דמי?												עד:
אי דלא קא מודו להו בתראי בחבלא כלל												עד:
דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה												עד:
אלא פשיטא דקא מודו כולהו בחבלא, ודקא אפכינן ואזמינהו												עד:
והיכי דמי?												עד:
אי דקא מאחרי אחורי הני בתראי,												עד:
אכתי דמי עבד לרב בעי שלומי, דכי מחייבי ליה לגברא, אכתי גברא לאו בר חיובא הוא												עד:
אלא דקא מקדמי קדומי הני בתראי												עד:
ואי דלא עמד בדין, אכתי דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה, דאכתי גברא לא מיחייב												עד:
אלא דעמד בדין.												עד:
דוקיא דרבא מהיכא?	רב אחא בריה דרב איקא לרב אשי:											עד:
אילימא מרישא												עד:
רישא מי קא מתכחשי מציעאי? כיון דאי לא מתזמי - סהדותא כותייהו קא קיימא, דדינא כותייהו פסקינן, דיש בכלל מאתים מנה, הלכך קמאי הוא דקא מתכחשי, מציעאי לא מתכחשי מידי?												עד:
מדרישא בשלש כיתות, סיפא נמי בשלש, ודייק מסיפא, כגון דאתו בי תרי ואמרי הפיל את שינו וסימא עינו, ופסקיניה לדינא אפומייהו, ואתו בי תרי אחריני ואמרי סימא את עינו והפיל את שינו, דקא מכחשי להו להני קמאי, ונמצאו זוממין קמאי משלמין דמי עין לרב, ואי סלקא דעתך הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אמאי משלמי? הא אתכחשו להו מעיקרא אלא שמע מינה: הכחשה תחילת הזמה היא.	אמר ליה[רב אשי], רבא סבר:											עד:
ואביי?												עד:
בשלמא רישא לא סגי דלא שלש כיתות, שהרי קתני הרב אומר כן, אלא סיפא למה לי שלש כיתות? שהרי העבד אומר כן, עבד כל דהו מימר אמר, דניחא ליה דניפוק אחרות.	אמר לך:[אביי]											עד:
אימא: סימא את עינו - ניפוק בעינו, הפיל את שינו - ניפוק בשינו, סימא את עינו והפיל את שינו - ניפוק בעינו ושינו	מתקיף לה ר' זירא:											עד:
עליך אמר קרא: (שמות כ"א) תחת עינו - ולא תחת עינו ושינו, תחת שינו - ולא תחת שינו ועינו.	אביי:											עד:
גבב ע"פ שנים וטבח ומכר על פיהם, ונמצאו זוממין - משלמין לו את הכל	רב אידי בר אבין, אף אנן נמי תנינא:											עד:
מאי לאו דהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה, והוזמו על הגניבה וחזרו והוזמו על הטביחה, והא כיון שהוזמו על הגניבה, לגבי טביחה הוה להו מוכחשין												עד:

♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story		■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof														
מקרא-key:																
בבא קמא-מרובה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא																
משלמין לו את הכל	וקתני:															עד:
ואי ס"ד הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אטביחה אמאי משלמין? אלא לאו ש"מ: הכחשה תחילת הזמה היא																עד:
הכא במאי עסקינן - כגון שהוזמו על הטביחה תחילה	אמרי:															עד:
ובפלוגתא, עדים שהוכחו ולבסוף הוזמו - ר' יוחנן ור"א																עד:
נהרגין	חד: [רבי יוחנן/ר"א]															עד:
אין נהרגין.	וחד: [רבי יוחנן/ר"א]															עד:
תסתיים דר"א הוא דאמר אין נהרגין																עד:
עדים שהוכחו בנפש - לוקין	דאמר ר"א:															עד:
ואי ס"ד ר"א הוא דאמר נהרגין, אמאי לוקין? הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו אלא לאו ש"מ: ר"א הוא דאמר אין נהרגין, תסתיים.																עד:
לוקין? תרי ותרי ניהו, מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני																עד:
בבא הרוג ברגליו.	אביי:															עד:
גנב ע"פ שנים, וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'.																מ
גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר, גנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'																עד:
קדשים שחייב באחריותם - משלם תשלומי ד' וה', שאין חייב באחריותם - פטור.	רבי שמעון:															עד:
על פי עד אחד, פשיטא																ג
הא קמ"ל, ע"פ עצמו דומיא דע"פ עד אחד, מה ע"פ עד אחד - כי אתי עד אחד מצטרף בהדיה מיחייב, ע"פ עצמו נמי - כי אתו עדים מיחייב, לאפוקי מדרב הונא אמר רב	אמרי:															עד:
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.	דאמר רב הונא אמר רב:															עד:
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.	גופא, אמר רב הונא אמר רב:															עד:
מעשה בר"ג ססימא את עין טבי עבדו, והיה שמח שמחה גדולה מצאו לר' יהושע, אמר לו: אי אתה יודע שטבי עבדי יצא לחירות? אמר לו: למה? א"ל: שסמיתו את עינו, אמר לו: אין בדבריך כלום, שכבר אין לו עדים	איתיביה רב חסדא לרב הונא:															עד:
הא יש לו עדים - חייב, ושמעין מינה: מודה בקנס ואח"כ באו עדים - חייב																עד:
שאני ר"ג, דלא בפני ב"ד אודי.	א"ל: [רב הונא]															עד:
והא ר' יהושע אב בית דין הוה																עד:
שלא בבית דין הוה קאי.																עה.
אמר לו: אין בדבריך כלום, שכבר הודית	והתניא:															עה.
מאי לאו תנאי היא:																עה.
מודה בקנס ואחר כך באו עדים - חייב	האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים, סבר:															עה.
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור	והאי תנא דאמר שכבר הודית, סבר:															עה.
לא, דכ"ע - מודה בקנס ואח"כ באו עדים פטור, ובהא קמיפלגי:																עה.
חזין לב"ד הוה	האי תנא דאמר שכבר אין לך עדים, סבר:															עה.
בבית דין הוה.	והך תנא דאמר שכבר הודית, סבר:															עה.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - רב אמר: פטור	מזמרא	איתמר: [רב]													עה.
חייב.		שמואל:													עה.
מאי טעמא דרב? (שמות כב) אם המצא בעדים תמצא בדיינין, פרט למרשיע את עצמו למה ליה? (שמות כב) מאשר ירשיעון נפקא אלא מ: מ: מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.		רבא בר אהילאי:													עה.
ושמואל?		[ושמואל?]													עה.
ההוא מבעי ליה לגנב עצמו, כדתנא דבי חזקיה.		אמר לך: [שמואל]													עה.
ראה עדים שממששים ובאים, ואמר גבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן		איתיביה רב לשמואל:													עה.
הכא במאי עסקינן - כגון שחזרו עדים לאחוריהם.		אמר ליה: [שמואל]													עה.
יבואו עדים ויעידו		והא מדתני סיפא, רבי אלעזר בר' שמעון:													עה.
לא		מכלל דתנא קמא סבר:													עה.
לאו איכא ר' אלעזר בר' שמעון דקאי כוותי? אלא דאמרי כר' אלעזר בר' שמעון.		אמר ליה שמואל:													עה.
לשמואל ודאי תנאי היא, לרב מי לימא תנאי היא?															עה.
אנא דאמרי אפי' לרבי אלעזר בר' שמעון, עד כאן לא קאמר ר' אלעזר בר' שמעון התם - אלא משום דקא מודי מחמת ביעותא דעדים, אבל הכא דמודה מעצמו, אפי' ר' אלעזר בר' שמעון מודה.		אמר לך רב:													עה.
מסתברא מילתיה דרב באומר גבתי ובאו עדים שגנב - פטור, שהרי חייב עצמו בקרן, אבל אמר לא גבתי ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - חייב, שהרי פטר עצמו מכלום.		רב המנונא:													עה.
קפחתינהו לסבי דבי רב, דהא רבן גמליאל פוטר עצמו מכלום הוה, וקאמר ליה רב חסדא לרב הונא ולא קא משני ליה.		רבא:													עה.
גבתי ובאו עדים שגנב - פטור, שהרי חייב עצמו בקרן, אבל אמר לא גנב ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - חייב, שהרי פטר עצמו מכלום.		איתמר נמי, אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן:													עה.
מתניתין ובריייתא נמי דיקא		רב אשי:													עה.
גנב על פי שנים, וטבח ומכר ע"פ עד אחד או על פי עצמו - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה		מתניתין, דתנן:													עה.
למה לי דתני גנב על פי שנים? ליתני: גנב וטבח ומכר על פי עד אחד או על פי עצמו - אינו משלם אלא הקרן															עה.
אלא לאו הא קמ"ל: גנב על פי שנים, וטבח על פי עד אחד או על פי עצמו הוא, דלא מחייב עצמו בקרן, הוא דאמרין ע"פ עצמו דומיא דע"פ עד אחד, מה ע"פ עד אחד - כי אתי עד אחד מצטרף בהדיה מחייב, על פי עצמו נמי - כי אתו עדים מחייב, אבל גנב וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו, דחייב עצמו בקרן, לא אמרינן על פי עצמו דומיא דעל פי עד אחד															עה:
ראה עדים שממששים ובאים, ואמר גבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי - אינו משלם אלא קרן		בריייתא, דתניא:													עה:
למה לי למיתנא: ואמר גבתי אבל לא טבחתי ולא מכרתי? ניתני גבתי או טבחתי ומכרתי															עה:
אלא הא קמ"ל: טעמא דאמר גבתי הוא, דחייב עצמו בקרן - דפטור, אבל אמר לא גבתי ובאו עדים שגנב, וחזר ואמר טבחתי ומכרתי ובאו עדים שטבח ומכר, דלא חייב עצמו בקרן - חייב, אלמא הודא דטביחה לאו הודאה היא.															עה:
לא, היא גופה קמ"ל, דכיון דאמר גבתי, אע"ג דאמר לא טבחתי ולא מכרתי ובאו עדים שטבח ומכר - פטור, מאי טעמא? תשלומי חמשה אמר רחמנא, ולא תשלומי ארבעה ולא תשלומי שלשה.		אמרי:													עה:
לימא כתנאי:															עה:
הוי שנים מעידין שגנב, והוי שנים מעידים אותו שטבח ומכר, הוזמו עדי גביה - עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה, הוזמו עדי טביחה - הוא משלם תשלומי כפל, והן משלמין תשלומי שלשה		[רבנן]													עה:
הן משלמין תשלומי כפל, והוא משלם תשלומי שלשה לפר ושנים לאיל		משום סומכוס אמרו:													עה:
אהייא קאי סומכוס?															עה:
אילמא ארישא															עה:
לית ליה לסומכוס עדות שבטלה מקצתה בטלה כולה?															עה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■</p>					
<p>key- מקרא-:</p>							
<p>בבא קמא- מרובה</p>		<p>מזמרא</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	
	ואלא אסיפא		!	ז			עה:
	שפיר קאמרי רבנן: הוא משלם תשלומי כפל, והם משלמין תשלומי שלשה		ז	ז			עה:
	אלא מילתא אחריתי איכא בינייהו, כגון דאתו בי תרי אמרי ליה: גנבת, אמר להו: אין, גנבתי וטבחתי ומכרתי, מיהו לא בפניכם גנבתי, ואייתי סהדי ואזמינהו דלא באפייהו גנב, ואייתי בעל הבית סהדי ואסהידו ביה דגנב וטבח ומכר ובהודאת טביחה קמיפלגי		!	ז	◇		עה:
	אע"ג הודאה דגניבה מחמת עדים הוא דקא מודה, הודאה דטביחה הודאה היא ופטור	דרבנן סברי:	■	!	ז	◇	עה:
	כיון ההודאה דגניבה מחמת עדים הוא דקא מודה, דטביחה לאו הודאה, והנך עדים קמאי דאזמינהו משלמין תשלומי כפל, והוא משלם שלשה לפר ושנים לאיל.	וסומכוס סבר:	■	!	ז	◇	עה:
	לא, דכולי עלמא - הודאה דטביחה לאו הודאה היא, אלא בעדות שאי אתה יכול להזימה קמיפלגי, כגון דאתו סהדי ואמרי ליה: גנבת, ואמר להו: גנבתי וטבחתי ומכרתי, מיהו לא בפניכם גנבתי אלא בפני פלוני ופלוני, ואייתי סהדי ואזמינהו דלא באפייהו גנב, ואתו פלוני ופלוני ואסהידו ביה דגנב וטבח ומכר ובהא קמיפלגי	רב אחא בריה דרב איקא:		!	◇		עה:
	היא לה עדות שאי אתה יכול להזימה, וכל עדות שאי אתה יכול להזימה לא היא עדות	דרבנן סברי:	◆	■	!	◇	עה:
	עדות שאי אתה יכול להזימה היא עדות.	וסומכוס סבר:	◆	■	!	◇	עה:
	והא קיימא לן, דעדות שאי אתה יכול להזימה לא היא עדות			ז	◇		עה:
	הני מילי היכא דלא ידעי באיזה יום באיזה שעה, דליכא לעדות כלל, אבל הכא סיועי הוא דקא מסייעי ליה.			!	◇		עה:
	הן משלמין תשלומי כפל.	אמר מר:		■	◇		עה: <
	מדקא מודה דגנב, קרן בעי שלומין			ז			עה:
	תני: תשלום דכפל.	רבי אלעזר משמיה דרב:		!	◇		עה:
	גנב והקדיש ואחר כך טבח ומכר כו'.					■	עה: <
	בשלמא אטביחה לא מחייב, דכי קא טבח - דהקדש קא טבח ולא דמריה קא טבח, אלא אהקדש לחייב, מה לי מכרו להדיט מה לי מכרו לשמים	אמרי:		ז	◇		עה:
	הא מני? ר"ש היא			!			עה:
	קדשים שחייב באחריותן ברשותיה דמריה קיימי.	דאמר: [רבי שמעון]		■	!	◇	עה:
	הא מדסיפא ר"ש, הוי רישא לאו ר"ש			ז			עה:
	אלא הכא במאי עסקינן - בקדשים קלים, ואליבא דר' יוסי הגלילי			!	◇		עה:
	קדשים קלים ממון בעלים הוא	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]		■	!		עה:
	וברשותיה קיימי.			!			עה:
	אבל קדשי קדשים מאי? משלם תשלומי ד' וחמשה, אדתני רישא: גנב וטבח ואח"כ הקדיש - משלם תשלומי ד' וה', ליפלוג וליתני בדידה: במה דברים אמורים - בקדשים קלים, אבל בקדשי קדשים - משלם תשלומי ארבעה וחמשה			ז	◇		עה:
	אלא לעולם לא שניא קדשי קדשים ולא שניא קדשים קלים, ודקשיא לך: מה לי מכרו להדיט מה לי מכרו לשמים מכרו להדיט - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דשמעון, מכרו לשמים - מעיקרא תורא דראובן והשתא תורא דראובן.			!	◇		עה:
	רבי שמעון אומר וכו'.	[רבי שמעון]				■	עה: <
	נהי דסבר ר"ש מה לי מכרו להדיט מה לי מכרו לשמים, איפכא מיבעי ליה: קדשים שחייב באחריותן - פטור, דאכתי לא נפק מרשותיה, קדשים שאינו חייב באחריותן - חייב, דמפקי ליה מרשותיה,	אמרי:		ז			עה:
	ר"ש אמילתא אחריתי קאי	אמרי:		!	◇		עה:
	אין גונב אחר הגנב משלם תשלומי ד' וה', וכן גונב הקדש מבית בעלים - פטור, מ"ט? (שמות כ"ב) וגונב מבית האיש - ולא מבית הקדש	והכי קתני: [רבנן]		◆	■	!	עה:
	קדשים שחייב באחריותן - חייב, מאי טעמא? קרינא ביה וגונב מבית האיש, ושאינו חייב באחריותן - פטור, דלא קרינא ביה וגונב מבית האיש.	רבי שמעון:		◆	■	!	עה:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה		מכדי שמעינן ליה לר"ש, דאמר:	ז												עו.
קדשים נמי שחיטה שאינה ראויה - היא			ז												עו.
בשוחט תמימים מבפנים לשם בעלים.		כי אתא רב דימי אמר ר' יוחנן:	!												עו.
והרי חזרה קרן לבעלים			ז												עו.
שנשפך הדם.		רבי יצחק בר אבין:	!												עו.
בשוחט תמימים בפנים שלא לשם בעלים		כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:	!												עו.
בשוחט בעלי מומין בחוץ.		ריש לקיש:	!												עו:
לר' יוחנן שחיטה מתרת? והלא זריקה מתרת, לריש לקיש שחיטה מתרת? והלא פדייה מתרת		תהי בה רבי אלעזר:	ז												עו:
אישתמיטתיה הא דרבי שמעון:			!												עו:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי, וכל העומד לפדות כפדוי דמי.		[רבי שמעון]	!												עו:
כל העומד לזרוק כזרוק דמי			!												עו:
יש נותר שהוא מטמא טומאת אוכלין, ויש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין, כיצד? לן לפני זריקה - אינו מטמא טומאת אוכלין, לאחר זריקה - מטמא טומאת אוכלין		דתניא, רבי שמעון:	!												עו:
וקיימא לן, מאי לפני זריקה? קודם שנראה לזריקה, לאחר זריקה? לאחר שנראה לזריקה			!												עו:
קודם שנראה לזריקה לן מאי היא?			^												עו:
דלא הויא שהות ביום למזרקה, דשחטיה סמוך לשקיעת החמה, ואינו מטמא טומאת אוכלין			!												עו:
לאחר שנראה לזריקה לן?			^												עו:
דהויא שהות ביום למזרקה, מטמא טומאת אוכלין			!												עו:
אלמא: כל העומד לזרוק כזרוק דמי.			!												עו:
וכל העומד לפדות כפדוי דמי			!												עו:
פרה מטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לה שעת הכושר		דתניא, רבי שמעון:	!												עו:
פרה נפדית ע"ג מערכתה		ואמר ריש לקיש, אומר היה רבי שמעון:	!												עו:
אלמא: כל העומד לפדות כפדוי דמי.			!												עו:
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כרבי שמעון לן בקיש, דקא בעי לאוקמה למתניתין אפילו בתמימן, אלא ריש לקיש מאי טעמא לא אמר כרבי יוחנן?			ז												עו:
(שמות כ"א) וטבחו ומכרו - כל היכא דאיתיה במכירה איתיה בטביחה, וכל היכא דליתיה במכירה ליתיה בטביחה, והני קדשים הואיל דכי מזבין קדשים לא הויא מכירה, ליתנהו בטביחה.		אמר לך: [ריש לקיש]	!												עו:
ואזרו לטעמייהו															עו:
המוכר טריפה, לדברי ר' שמעון - רבי יוחנן אמר: חייב		דאתמר: [רבי יוחנן]	♦												עו:
פטור		ריש לקיש:	♦												עו:
רבי יוחנן אמר חייב, אע"ג דליתיה בטביחה איתיה במכירה		[רבי יוחנן]													עו:
וריש לקיש אמר פטור, כיון דליתיה בטביחה ליתיה במכירה.		[ריש לקיש]													עו:
גבב כלאים וטבחה, טריפה ומכרה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה		איתביה רבי יוחנן לר"ש בן לקיש:	ז												עו:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story		מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מקרא-key:	בבא קמא-מרובה	מאן דאמר													
	מאי לאו ר"ש היא, אלמא אע"ג דליתיה בטביחה איתיה במכירה		?												עז:
	לא, רבנן.	אמר ליה: [ריש לקיש]	!												עז:
	אי רבנן, טריפה במכירה איתא, בזביחה ליתא?		?												עז:
	ואלא מאי? ר"ש, כלאים בטביחה איתא, במכירה ליתא? אלא תנא טביחה והוא הדין למכירה, אימא לרבנן נמי, תנא מכירה והוא הדין לטביחה.		!												עז:
	ורבי יוחנן?		?												עז:
	האי מאי? אי אמרת בשלמא ר"ש, אידי דתנא טריפה בחדא תנא כלאים בחדא, אלא אי אמרת רבנן, נערבינהו וניתנינהו: גב כלאים וטריפה, טבחן ומכרן - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	אמר לך: [רבי יוחנן]	!												עז:
	קשיא.		■												עז:
	כלאים - שה כתיב		?												עז:
	זה בנה אב, כל מקום שנאמר שה, אינו אלא להוציא את הכלאים	ואמר רבא:	■ ?												עז:
	שאני הכא, דאמר קרא או - לרבות את הכלאים.		!												עז:
	וכל או לרבות הוא?		?												עז:
	(ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים, או עז - פרט לנדמה	והתניא:	■ ?												עז:
	הכא מענייניה דקרא, והכא מענייניה דקרא, הכא גבי גביה דכתיב שור או שה, שאי אתה יכול להוציא כלאים מביניהם, או לרבות כלאים גבי, קדשים דכתיב כשב ועז, שאתה יכול להוציא כלאים מביניהם, או למעט הוא.	רבא:	!												עז:
	והא גבי קדשים נמי נאמר שור או כשב, שאין אתה יכול להוציא כלאים מביניהם, ונרבי		?												ע"ה
	מדסיפא למעט, רישא נמי למעט.		!												ע"ה
	אדרבה, מדרישא לרבות, סיפא נמי לרבות		?												ע"ה
	האי מאי? אי אמרת בשלמא למעט, הוא דאיצטריך תרי מיעוטי, דאע"ג דאימעט כלאים איצטריך למעוטי נדמה, אלא אי אמרת לרבות, תרי ריבויי למה? השתא כלאים אירבי ליה, נדמה מבעיא?		!												ע"ה
	זה בנה אב, כל מקום שנאמר שה אינו אלא להוציא את הכלאים	אלא הא דאמר רבא:	■ ?												ע"ה
	למאי הלכתא?		?												ע"ה
	אי לקדשים		!												ע"ה
	בהדיא כתיב בהו (ויקרא כ"ב) שור או כשב - פרט לכלאים		?												ע"ה
	אי למעשר		!												ע"ה
	תחת תחת יליף מקדשים		?												ע"ה
	אי לבכור		!												ע"ה
	העברה העברה יליף ממעשר		?												ע"ה
	אי נמי, נדמה אמרת לא, דכתיב (במדבר י"ח) אך בכור שור - עד שיהא הוא שור ובכורו שור, כלאים מבעיא?		?												ע"ה
	אלא כי איתמר דרבא - לענין פטר חמור		!												ע"ה
	אין פודין לא בעגל ולא בחיה, ולא בשחוטה ולא בטריפה, ולא בכלאים ולא בכוי.	כדתנן:	■ !												ע"ה
	ולרבי אלעזר דמתיר בכלאים	[ולרבי אלעזר]	?												ע"ה
	מתיר בכלאים מפני שהוא שה	דתנן: ר"א:	■ ?												ע"ה

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-מרוכה	מזמרא	מאן דאמר												
למאי הלכתא?			ז											עח.
כי איתמר דרבא - לטמא שנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא, ודלא כרבי יהושע, דאי ר' יהושע, משה כשבים ושה עזים נפקא ליה, עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה.		אמר לך ר"א:	!	◊										עח.
וטהורה מטמאה מי מיעברא?			ז											עח.
אין, דקיי"ל דאיעבר מקלוט, כר' שמעון.			!	◊										עח.
הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנבו, מי פטר גנב נפשיה בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה?		בעי רבא:											◊	עח:
הרי עלי עולה - יביא כבש	דתנן: [רבנן]												◊	עח:
יביא תור או בן יונה	רבי אליעזר בן עזריה:												◊	עח:
מאי? מי אמרינן שם עולה קביל עילויה, או דלמא מצי א"ל אנא מצוה מן המוכרח בעינא למיעבד?													◊	עח:
בתר דאיבעיא הדר פשט: גנב פטר עצמו בכבש לרבנן, בעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.	[רבא]												!	עח:
הרי עלי עולה והפריש שור, ובא אחר וגנבו - פטר עצמו בכבש לרבנן, ובעולת העוף לר' אלעזר בן עזריה.	רב אחא בריה דרב איקא מתני לה בהדיא: אמר רבא:												◊	עח:
מכרו חוץ מאחד ממאה שבו, או שהיתה לו בו שותפות, השוחט ונתנבלה בידו, הנוחר, והמעקר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה.													◊	עח:
מאי חוץ מאחד ממאה שבו?	[מאי חוץ]												◊	עח:
חוץ מדבר הניתר עמו בשחיטה	רב:												!	עח:
חוץ מגזוזה	לוי:												!	עח:
חוץ מגזוזה.	וכן תניא במתניתא:												◊	עח:
מכרה חוץ מידה, חוץ מרגלה, חוץ מקרנה, חוץ מגזוזה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה	מיתבי: [ת"ק]												◊	עח:
דבר המעכב בשחיטה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, ושאינו מעכב בשחיטה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	רבי:												◊	עח:
חוץ מקרנה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חוץ מגזוזה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה	ר"ש בן אלעזר:												◊	עח:
בשלמא ללוי כתנא קמא, אלא לרב כמאן?													◊	עח:
רב דאמר כי האי תנא:	[רב]												!	עח:
מכרה חוץ מידה וחוץ מרגלה - אינו משלם תשלומי ארבעה וחמשה, חוץ מקרנה חוץ מגזוזה - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.	דתניא, ר"ש בן אלעזר:												!	עח:
במאי קמיפלגי?													◊	עח:
(שמות כ"א) וטבחו כולו בעיניו, ומכרו כולו בעיניו	תנא קמא סבר:												!	עח:
וטבחו - מידי דהוי בטביחה, לאפוקי מידי דלא היא בטביחה, ומכרו דומיא דטביחה	רבי סבר:												!	עח:
קרנא דלא למגזא קיימא - הוי שויר, ואינו משלם תשלום ארבעה וחמשה, גזוזה דלמיגזו קיימי - לא הוי שויר, ומשלם תשלום ארבעה וחמשה	ר' שמעון בן אלעזר סבר:												!	עח:
ידיו ורגליו דצריכי טביחה - הוי שויר, ולא משלם תשלומי ארבעה וחמשה, קרניה וגזוזה דלא צריכי טביחה - לא הוי שויר.	אידך תנא דבי ר' שמעון בן אלעזר סבר:												!	עח:
קשיא דר' שמעון בן אלעזר אדר' שמעון בן אלעזר													◊	עח:
תרי תנאי ואליאבא דר"ש בן אלעזר.													!	עח:
הגונב הקיטעת ואת החיגרת ואת הסומא, וכן הגונב בהמת השותפין - חייב, ושותפים שגנבו - פטורים.	ת"ר:												◊	עח:
שותפין שגנבו - חייבין	והתניא:												◊	עח:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר												
לא קשיא: כאן בשותף שגנב מחבירו, כאן בשותף שגנב מעלמא.		רב נחמן:	!											עח:
יכול שותף שגנב מחבירו, ושותפים שגנבו יהו חייבין? תלמוד לומר: וטבח - כולו בעינן וליכא		איתיביה רבא לרב נחמן:	?											עח:
לא קשיא: כאן בשותף שטבח לדעת חבירו, כאן בשותף שטבח שלא לדעת חבירו.		אלא אמר רב נחמן:	!											עח:
מכרה חוץ משלשים יום, חוץ ממלאכתה, חוץ מעוברת, מהו?		בעי רבי ירמיה:	^											עח:
אליבא דמאן דאמר עובר ירך אמו הוא לא תבעי לך, דהא שייר בה, כי תבעי לך - אליבא דמאן דאמר דעובר לאו ירך אמו, מאי? מימר אמרינן: כיון דמחבר בה הוי שויר, או דלמא כיון דלמפרש מינה קאי לא הוי שויר?														עח:
כיון דלאו ירך אמו הוא לא הוי שויר, או דלמא כיון דצריך לאישתרוויי בהדה בשחיטה, כמאן דשייר בגופה דמי?		איכא דאמרי:	^											עח:
תיקו.														עח:
גבבה, קטעה ומכרה, מהו? מי אמרינן מאי דגנב הא לא זבין, או דלמא מה דזבין הא לא שויר?		בעי רב פפא:	^											עח:
תיקו.														עח:
גנב ונתן לאחר וטבח, גנב ונתן לאחר ומכר, גנב והקדיש, גנב והחליף, גנב ונתן במתנה, גנב ופרע חובו, גנב ופרע בהקיפו, גנב ושלח סבלונות בבית חמיו - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.		תנו רבנן:												עח:
מאי קמ"ל?			?											עט:
אשמעינן רישא גנב ונתן לאחר וטבח, דיש שליח לדבר עבירה, אע"ג דבכל התורה כולה אין שליח לדבר עבירה, הכא יש שליח לדבר עבירה, מאי טעמא? וטבח ומכרו - מה מכירה דלא אפשר דלאו על ידי אחר, אף טביחה ע"י אחר מחייב			!											עט:
ואשמעינן סיפא גנב והקדיש, מה לי מכרו להדיוט, מה לי מכרו לשמים.			!											עט:
גנב ברשות הבעלים וטבח חוץ מרשותם, או שגנב חוץ מרשותם וטבח ומכר ברשותם, או שגנב וטבח ומכר חוץ מרשותם - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, אבל גנב וטבח ומכר ברשותם - פטור.														עט:
היה מושכו ויוצא ומת ברשות הבעלים - פטור, הגביהו או הוציאו מרשות בעלים ומת - חייב.														עט:
נתנו לבכורות בנו או לבעל חוב, לשומר חנם, לשואל, לנושא שכר ולשוכר, והיה מושכו ומת ברשות הבעלים - פטור, הגביהו או שהוציאו מרשות הבעלים ומת - חייב.														עט:
תיקנו משיכה בשומרים או לא?		בעי אמיר:	^											עט:
נתנו לבכורות בנו או לבעל חוב, לשומר חנם ולשואל, לנושא שכר ולשוכר, היה מושכו ויוצא ומת ברשות הבעלים - פטור		רב יימר, ת"ש:	?											עט:
מאי לאו שומר, וש"מ: תיקנו משיכה בשומרין.			?											עט:
לא, גנב.		אמר ליה: [אמיר]	!											עט:
הא תנא ליה רישא		[רב יימר]	?											עט:
תנא גנב שגנב מבית הבעלים, ותנא גנב שגנב מבית שומר.		[אמיר]	!											עט:
לא תדחיה, מה לי גנב שגנב מבית שומר, מה לי גנב שגנב מבית בעלים אלא לאו שומר, וש"מ: תיקנו משיכה בשומרין, ש"מ.		אמר ליה רב אשי:												עט:
כדרך שתיקנו משיכה בלקוחות, כך תיקנו משיכה בשומרין.		איתמר נמי, אמר ר' אלעזר:												עט:
כדרך שתיקנו משיכה בלקוחות, כך תיקנו משיכה בשומרין וכשם שהקרקע נקנית בכסף, בשטר ובחזקה, כך שכירות נקנית בכסף, בשטר ובחזקה.		תניא נמי הכי:												עט:
שכירות דמאי?			^											עט:
אילימא שכירות דמטלטלין			!											עט:
מטלטלי בני שטרא נינהו?			?											עט:
שכירות דקרקע.		רב הסדא:	!											עט:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>key-מקרא:</p>		<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-מרובה	מזמרא	מאן דאמר													
ראוהו שהטמין בחורשין וטבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה.		רבי אלעזר:											■	◇	עט:
אמאי? הא לא משך													⋈		עט:
שהכישא במקל.		רב חסדא:											!	◇	עט:
וכיון דראוהו, גזלן הוא		אמרי:											⋈		עט:
כיון דקא מטמרי מנייהו, גנב הוא.													!	◇	עט:
ואלא גזלן היכי דמי?													⋈	◇	עט:
כגון בניהו בן יהודע, שנאמר: (שמואל ב' כ"ג) ויגזל את החנית מיד המצרי ויהרגהו בחניתו.		רבי אבהו:											!	◇	עט:
כגון בעלי שכם, שנאמר: (שופטים ט') וישמו לו בעלי שכם מארבים על ראשי ההרים ויגזלו את כל אשר יעבר עליהם בדרך.		רבי יוחנן:											!	◇	עט:
ור' אבהו מאי טעמא לא אמר מהאי?													⋈		עט:
כיון דמטמרי איטמורי, לא גזלני נינהו.		אמר לך: [רבי אבהו]											!	◇	עט:
ור' יוחנן?													⋈		עט:
הא דקא מטמרי, דלא ניחזינהו אינשי וניערקו מנייהו.		[רבי יוחנן]											!	◇	עט:
שאלו תלמידיו את רבן יוחנן בן זכאי: מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזלן?													^	◇	עט:
זה השוה כבוד עבד לכבוד קונו, וזה לא השוה כבוד עבד לכבוד קונו, כביכול, עשה עין של מטה כאילו אינה רואה ואוזן של מטה כאילו אינה שומעת, שנאמר: (ישעיהו כ"ט) הוי המעמיקים מה' לסתיר עצה והיה במחשך מעשיהם וגו', וכתוב: (תהלים צ"ד) ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב, וכתוב: (יחזקאל ט') כי [אמרן] עזב ה' את הארץ ואין ה' רואה.		אמר להן: [רבן יוחנן בן זכאי]											!	◇	עט:
למה הדבר דומה? לשני בני אדם שהיו בעיר ועשו משתה, אחד זימן את בני העיר ולא זימן את בני המלך, ואחד לא זימן את בני העיר ולא זימן את בני המלך, איזה מהן עונשו מרובה? הוי אומר: זה שזימן את בני העיר ולא זימן את בני המלך.		ר' מאיר: משלו משל משום רבן גמליאל:											■	◇	עט:
בא וראה כמה גדול כח של מלאכה, שור שביטלו ממלאכתו - חמשה, שה שלא ביטלו ממלאכתו - ארבעה.		רבי מאיר:											■	◇	עט:
בא וראה כמה גדול כבוד הבריות, שור שהלך ברגליו - חמשה, שה שהרכיבו על כתיפו - ארבעה.		רבן יוחנן בן זכאי:											■	◇	עט:
אין מגדלין בהמה דקה בא"י, אבל מגדלין בסוריא ובמדברות של ארץ ישראל.													■	◇	עט:
אין מגדלין בירושלים - מפני הקדשים, ולא כהנים בארץ ישראל - מפני הטהרות.													■	◇	עט:
אין מגדלין חזירין בכל מקום.													■	◇	עט:
לא יגדל אדם את הכלב - אלא אם כן היה קשור בשלשלת.													■	◇	עט:
אין פורסין נישובים ליונים - אלא אם כן היה רחוק מן הישוב ל' ריס.													■	◇	עט:
אין מגדלין בהמה דקה בא"י, אבל מגדלין בחורשין שבארץ ישראל, בסוריא - אפילו בישוב, ואין צריך לומר בחוצה לארץ.		ת"ר:											■	◇	עט:
אין מגדלין בהמה דקה בארץ ישראל, אבל מגדלין במדבר שביהודה ובמדבר שבספר עכו.		תניא אידך:											■	◇	עט:
ואף על פי שאמרו אין מגדלין בהמה דקה, אבל מגדלין בהמה גסה, לפי שאין גזרין גזרה על הצבור - אלא אם כן רוב צבור יכולין לעמוד בה, בהמה דקה אפשר להביא מחוצה לארץ, בהמה גסה אי אפשר להביא מחוצה - לארץ.													■	◇	עט:
ואף על פי שאמרו אין מגדלין בהמה דקה, אבל משהו הוא קודם לרגל שלשים יום, וקודם משהו בנו ל' יום, ובלבד שלא ישהה את האחרונה שלשים יום דסד"א, דאי נפק ליה רגל, ומכי זבנה עד השתא אכתי לא מלו ליה תלתין יומין, לא נימא: תלתין משרא שרי ליה לשהויי, אלא כיון דנפק ליה רגל לא מבעי ליה לשהויי.													■	◇	עט:
והטבח לוקח ושוחט, לוקח ושוהה, ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום.													■	◇	עט: